

Baltic Section Rally 2007

Østersøtræf 2007

Report by Laura Gill and Stuart & Marjorie Bradley (The Crew of "Concord")

Oversat af Helle Hansen

Efter en sommer med stærk vind og regn, som nok ville have taget modet fra enhver mindre tapper flåde, samledes 26 skibe i Rudkøbing på Langeland i Danmark til dette års Østersøtræf. Det hele startede den 17. august. Dvs. det var hvad vi havde forventet skulle ske. "Concord" anløb havnen en uge før og opdagede at der allerede var én båd. I løbet af de næste dage var der fest hver gang en ny båd ankom. Det var fantastisk som alle hjalp til med festerne, fra dag et og op til flere dage efter træffet officielt var forbi.

Hen over sommeren stoppede havnefogeden for at blive direktør på en ukrainsk møbelfabrik. I hans fravær fordelte stævnelederne havnepladser til deltagerne og indkrævede havnepenge til nedsat takst. Heldigvis kunne vi benytte inderhavnen bag klapbroen. Roger og Stella Berkeley, hvis båd "Ciel of Plym" var fortøjet ved broen blev udlært som brovagter. De udførte deres job med udsøgt ihærdighed, og har i øvrigt fået et diplom i den anledning.

Derek og Elaine Grant i "Wispa" var til deres første Østersøtræf og sagde de ikke kendte mange mennesker, så de holdt fest to dage før den officielle start. Næste dag viste det sig at de allerede kendte mange mennesker. Deres ide greb temmelig hurtigt om sig, men deltagerne ankom i stimer, så den efterfølgende aften var der en ny fest, organiseret i fællesskab af "Hexotic", "Ciel of Plym", "Bugsy Malone" og "Ann", denne gang i sejlkubbens lokaler.

Fredag den 17. august var varm og tør. En journalist fra øens avis kom og interviewede arrangørerne af stævnet og tog nogle billeder. Hellsidesartiklen den følgende dag havde følgende overskrift: "Britiske sejlere invaderer Langeland", og den sammenlignede os med de gamle vikinger. Faktisk, en eller to af vores medlemmer lignede vikinger, men der blev ikke indgivet nogen rapporter om plyndringer. Måske var man bare for træt efter alle festlighederne.

Frivillige for rundt om eftermiddagen for at lave mad. Måske var det bare et tilfælde at de alle var kvinder. Roger og Gwyn Robson ordnede alle grillerne, og Mike og Jacky Scott og deres hold organiserede møblerne i klubhuset og rundt om grillpladsen. Det blæste en del, ikke ideelt vejr til en grillaften, men Karsten Rode, en lokal ven med en imponerende liste af indflydelsesrige kontakter, fik snart kullene til at gløde ved hjælp af en eller andens gasflammekaster. Efter en kort velkomst og briefing hejste Bent Jensen, en pensioneret lærer, Østersøafdelingens flag og kokkene gik i gang. Mærkværdigvis var de alle mænd! Mange hænder gjorde arbejdet enkelt, og det var forbavsende så hurtigt et måltid til 70 mennesker kunne tilberedes.

På menuen var der marinerede koteletter, tyrkisk kebab, og pølser, fremstillet specielt til lejligheden af en lokal slagter. Sammen med salat og nye langlandske kartofler gled det hele hurtigt ned, og vi sluttede med en dessert bestående af grillede bananer med honning og is. Netop da alle var færdige åbnedes himlens sluser, så vi trak os tilbage til klubhuset for at se regnen slukke de varme gløder og for at fortsætte festen. Det er timing der gør vores stævner så specielle!

Om lørdagen skinnede solen. Vi samledes i byrådssalen. Borgmesteren, der havde vundet valget med 80% af stemmerne, bød os velkommen og fortalte kort om Langeland Kommune. På vores vegne takkede Stuart Bradley borgmesteren med syltetøj og kiks fra dronningens og prinsens spisekammer. De var helt sikkert ægte, for de havde alle det kongelige våbenskjold på mærkaterne. Hvis du kommer forbi igen, så husk at borgmesterens foretrukne marmelade er Frank Cooper's "Oxford" Fine Cut. Et sidste tegn på vores taknemlighed var en pakke af Dr. Stuarts urtete, som kan anbefales til dagen derpå. Derefter blev vi budt på Muskatvin og lækre mandelkager.

To timer senere gik vi ombord i en bus til Langelandsfortet, et efterkrigstidsfort på den sydlige del af øen som spillede en vigtig rolle under Den kolde Krig. Russiske skibe lastet med missiler til Cuba blev hurtigt spottet herfra. Vi kiggede på bunkere, kanonstillinger, jet fightere, en ministryger og det nyeste indkøb, en dansk undervandsbåd. Vi gik også rundt i den dejlige park og nød udsigten over Store Bælt.

En af de mest interessante afdelinger på museet var en udstilling der fokuserede på de østtyskere der flygtede over havet til Danmark, og dem der blev samlet op af danske patruljefartøjer. Folk tog meget store risici og udsatte sig selv for voldsomme oplevelser under deres flugt. Vi så simple hjemmelavede fartøjer der ikke engang så ud til at kunne sejle sikkert tværs over en andedam. Mange af informationerne på udstillingen var på tysk, og vi takker Horst Safarovic for at oversætte teksten for os og tilføje nogle af sine egne minder fra den tid.

Middagen den aften var en carvery buffet på Hotel Skudehavnen. Alt hvad man kunne spise for 10£ - forbløffende godt til prisen. Vi fik besøg af Erik Haarløv, hans kone Karen og deres datter. Erik er nyudnævnt repræsentant for Fyn.

Om søndagen besøgte vi Egeskov Slot. Mange morede sig i labyrinten og med trætopsturen, mens slottet og dets ni museer var en fin afveksling og et kærkomment ly for regnbyggerne. Noget af det bedste var Titanias Palads, et utrolig flot dukkehus der tog den engelske maler Sir Neville Wilkinson 15 år at fremstille.

Efter middagen samledes vi i klubhuset og hyggede os. Der findes bestemt ikke mange sejlklubber i England hvor man bare lige ville udlevere nøglerne og sige at vi skulle bruge huset som vores eget. Det var en meget stor hjælp at have alle husets faciliteter til rådighed ved de mindre formelle sociale sammenkomster. Ed Hoseason var aftenens DJ, men støjen fra snakken var næsten øredøvende indtil formanden udskrev en limerickkonkurrence med den indbyggede regel at alle vers skulle indeholde ordet Denmark. Peter Wilde, som er repræsentant fra Kielerfjorden, blev forfremmet til limerickprofessor og fortalte en af sine sjove historier for at illustrere limerickskrivningens kunst. Folk gik til digtningen med ildhu, og der kom nogle fantastiske limerick ud af det. Så der var ikke stille ret længe. Ikke mindre en to gange blev formanden ganske stum, og det skal der virkelig noget til.

Den endelige vinder, målt med klappometer, blev Sally Hackney, som generøst delte ud af sine flydende gevinster til det samlede selskab. Thomas Eaves blev som nummer to begavet med resterne fra whiskyflasken fra "Concord"s barskab. I sin takketale sammenlignede han det med at komme på andenpladsen i en konkurrence hvor førstepræmien er en uges ophold i Scunthorpe, og andenpladsen er to uger. (Undskyld til folk i Sunthorpe, som bestemt er en vidunderlig by!)

Den sidste dag var klar og solrig. 26 gæve cyklister på et broget udvalg af cykler begav sig af sted tværs over øen til Spodsbjerg. En stor camper var supportfartøj og sørgede for te og kaffe på halvvejen. Faktisk viste dette sig at blive turens eneste store drama. Chaufføren mistede nemlig et sving så han kom for sent til det aftalte sted og ikke nåede i at sætte vognen lige. En af kedlerne faldt af kogeapparatet, og dens varme indhold strømmede ud over vognens tæppe. De der foretrak øl, behøvede ikke vente så længe. En stor tak til Horst for at sørge for øl. Efter et frokostophold i Spodsbjerg vendte cyklisterne tilbage til basen for at forberede sig til aftenens festivitas. I mellemtiden var en anden gruppe på en guidet rundtur i den interessante gamle by og fik en masse historier fra gamle dage.

Den sidste aftenes middag var en 3-retters menu på hotellet. Ejeren er fra Yorkshire. Hans kone lyder også som om hun er fra Yorkshire, men hun er dansker. Hun har bare lært engelsk af ham! Der var aftenen igennem masser af "Østersøtræf-underholdning", efter "kom-med dig-selv-metoden". En stor og kreativ talentmasse kom på banen. Der var digte, musicalsange og vittigheder. Det var en uovertruffen aften, en fin måde at afrunde vores træf på. Vi sluttede med at synge "We'll meet again". Der var ingen der gik tidligt hjem.

Den følgende dag var vejret forfærdeligt og kun nogle få både forlod havnen. Det var ikke noget problem, for Roger og Gwen fra "Gentoo" så det som en kærkommen lejlighed til at holde endnu en fest i klubhuset. Det er tydeligt at alle har nydt at være i Rudkøbing for der var ingen der havde travlt med at komme hjem. Efter endnu en dag lød det fra "Concord"s mandskab: "Det er ikke fordi vi vil af med jer, men vi synes I skulle tage og skrubbe af sted nu".

Arrangørerne står i stor taknemlighedsgæld til Karsten Rode, en god ven gennem de sidste 5 år, og en mand der altid synes at "kende nogen der kan". Vi siger også mange tak til Rudkøbing Sejlklub og dens repræsentant Bent Jensen. Bent bor 5 minutter på cykel fra havnen, og hver gang vi ringede til ham, var han der i løbet af 5 minutter. Også tak til Anders Leth Christensen fra Bianca Yachts som ydede god support og udstyrede mandskaberne med lærredspose fyldt med gode sager og sørgede for at Union Jack vajede smukt under vores ophold.

Deltagerne i vores Østersøtræf var naturligvis håndplukkede, og vi kunne umuligt have fundet et bedre hold. De fleste, om ikke alle, hjalp på den ene eller anden måde med at finde havnepladser, holde fest, købe ind, lave mad, flytte møbler, grille, rydde op, vaske op, underholde og utallige andre ting. Arrangementet var bestemt et bevis på "at jo mere du lægger i det, desto mere får du ud af det". Vi glæder os til at se alle igen i hundredårsjubilæumsåret og håber på "same procedure as last year!"

(Nogle billeder stillet til rådighed af Ivan Andrews)